

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دوکتور روستار تره کی
فرانسه، ۱۸ اگست ۲۰۰۹

کورس اکابر دیموکراسی تیار سی ، سلام کی ، مارش مارش ...! طنز گونه

ناتو پس از ختم جنگ سرد از موضع دفاعی بیرون شده موقف تعرضی اختیار کرده است. این سازمان نظامی با تهاجم به یک کشور بیرون حوزه جغرافیائی نفوذ خود و استفاده از آن به مثابه لابراتوار تجربه سیاسی و اقتصادی، مناسبات بین المللی را وارد مرحله خطرناکی ساخته است، که طی آن دیموکراسی به امته صادراتی تبدیل شده که میتواند دست آویزی برای لشکر کشی به کشور های دیگر قرار بگیرد.

این لشکر کشی سلامت نظام حقوق بین المللی را به شدت زیر سؤال برده است .
قوای ائتلاف نظامی بین المللی حین لشکر کشی به افغانستان به غلط چنان تصور میکرد که با مردم خسته و درمانده از جنگ سه دهه مواجه است که توان مقاومت را ندارد. بناءً میتوان جامعه را سر از نو برش کرد و به میل خود شکل داد.

در آستانه تهاجم نظامی قوای ائتلاف بین المللی، افغانستان به کلاس درس بزرگی تبدیل شد. آموزگاران بیرونی دوسیه های ضخیم پروگرام درسی زیر بغل داشتند : درس اقتصاد ، درس سیاست ، درس فرهنگ ، درس فنون نظامی و غیره.

انبوه مشاورین خارجی ، ان جی او ها ، دیپلومات ها ، صاحب منصبان نظامی و غیره به سمت آموزگار در ساحات مختلف به کار مصروف گردیدند تا شاگردان راه گم کرده را از عمق « جهالت » بکشند و کاروان بجا مانده تمدن را یگ گام به جلو راه بیاندازند.

ائتلاف نظامی بین المللی برای اكمال شاگردان کورس های متعدد آموزشی در قلمروی به پهنای افغانستان بیشتر روی جوانان ، این نسل سرگردان جنگ که از خود بیگانه بودند و بناءً آمادگی کافی ذهنی برای تلقینات بیرونی داشتند ، حساب کرد. چه این قشر دارای دماغ بکر بود و ضرورت به شست و شوی مغزی نداشت. تبلیغ و ترویج زندگی و فرهنگ نو از طریق پروپاگند ، قلب و دماغ تازه همین قشر را هدف قرار داد.

با آنهم شمار کهن سالانی که معروض به سقوط ارزش ها و تنزل اخلاق سیاسی و معنویت بودند و آمادگی داشتند تا با سهم خود در کورس های اکابر دیموکراسی که از طریق انتخابات تدارک شده بود، بر حقانیت اشغال و جنگ تهاجمی مهر تأیید بگذارند ، کم نبود . این کهن سالان نسبت به ارزش های خودی بی باور شده بودند. انگیزه برخورد شان به حوادث خود خواهانه ، جاه طلبانه ، غریزوی و احساساتی بود. برخی از آنها اشتیاق داشتند تا از امتیاز داشتن ارتباطات خارجی به مقامی برسند که در فضای آزاد و حسابگر میسر نبود. آنها فقط برای مصارف سیاسی بدست دیگران کار آئی داشتند و بس.

بهر حال ! در حدود چهل تن از داوطلبان ، شامل کورس اکابر دیموکراسی گردیدند. تالار های تمرین که در واقع همان کلاس های درس بودند، زرق و برق دیموکراسی را تمثیل میکرد. مدیا و مطبوعات با شطارت فضیلت دیموکراسی را از طریق مرکه ها ، مناظرات ، راپورتاژ ها و غیره به رخ مردم میکشید تا خلق الله بدانند که در صورت عدم حضور قوت های خارجی ازین همه نعمت و فضیلت ، محروم خواهند شد.

ضابطه های تدریس در کورس ، در احاطه نوعی دسپلین عسکری جا به جا شده بود : تالار های تمرین دیموکراسی شباهت زیاد با بارک های سربازان اسیر و تسلیم شده در یک جنگ تهاجمی و تحمیل شده داشت.

سربازانی که خود را تسلیم اراده قوت های مهاجم ساخته بودند ، در عملی ساختن قومانده آموزگاران کورس اکابر (شی گرز ، کین گرز ، پروت ، مارش مارش ارگ خواته ...) چپ و راست ، ته و بالا بی اراده حرکت میکردند. تو گویی « هیپنوتیزه » شده باشند. با مشاهده صحنه هائی از تمرین دیموکراسی به بسیاری این انتباه دست داد، که قوماندانان کورس اکابر دیموکراسی ، ممکن با مردم بی اراده ، « دست لوت » و فاقد غرور ملی سر و کار پیدا کرده باشند ....

هیچ مردی در میان شاگردان کورس پیدا نشد که به آموزگاران چماق بدست ، این تاجران صدور دیموکراسی بگوید که شما چه کاره هستید که به ما زیر باران گلوله قومانده تبعیت از اصول دیموکراسی میدهید و هرگاه زبان اعتراض بکشانیم، روانه زندان یا قبرستان مان میسازید ؟

آخر سرزمین ما مهد تمدن هائی بود که شعاع نفوذ آن به فرهنگ اروپا غنا میبخشید : تعالیم بوعلی سینا ، البیرونی ، جلال الدین بلخی ... قرن های متمادی جولانگاه متفکرین و فلاسفه غرب بود.

دروس سید جمال الدین افغانی تا همین اکنون مشعل راهگشای آزادی خواهان دنیای اسلام است. دران زمانیکه محاکم تفتیش عقاید قرون وسطائی اروپا به صواب کاران قبالة جنت میداد و به خطاکاران حکم دوزخ صادر میکرد ، افغانان معضلات خود را از طریق جرگه ها و لویه جرگه ها به مثابه بهترین مظهر دیموکراسی قبیلوی فیصله میکردند. ازین گذشته افغان ها در تاریخ معاصر خود سابقه لا اقل ۲۰ سال تمرین دیموکراسی دارند .

آخر ما سه بار به انگریز و یک بار به شوروی درس احترام به حق تعیین سرنوشت دیگران را دادیم. دادن درس دیگری به مهاجمین ناتو در راه است!!!!!!

واقعیت های متذکره مؤید توانمندی افغان ها در امر پیاده کردن « مستقلانه » ارزش های آزادی و دیموکراسی است. با تأسف که شاملین کورس اکابر دیموکراسی از درک این واقعیت ها عاجز ماندند و به مثابه بازیچه ای در دست دیگران قرار گرفتند.

از شما چه پنهان که نویسنده با دیدن خمیدن های چپ و راست کاندید های انتخابات به قومانده ناتو ، گردن پتی های شان برای قاپیدن کپ طلای مسابقه از دست سفرای خارجی ، اشتراک آنها در مناظرات کلیشه ئی و رهنمائی شده تلویزیونی ، ملت خود را تحقیر شده یافتم و خود را هم غرق در عرق ناشی از شرم.

ائتلاف مهاجمین خارجی و سوداگران سیاسی داخلی این شاملین کورس اکابر دیموکراسی با اشتراک در مسابقه « دوش به سوی ارگ » از یک طرف به اشغال کشور و کشتار هزاران هموطن بیگناه مهر تأیید گذاشتند ، و از جانب دیگر ظرفیت ملت خود را در تعقیب « راه مستقل ملی » برای پیاده کردن ارزش های دیموکراسی در معرض سؤال قرار دادند.

در واقع شاگردان کورس اکابر دیموکراسی غرور ملتی را که به هیچ قدرتی در جهان
سر تسلیم فرود نیاورده است، با تاج بخشی بیگانگان معاوضه کرده راهیست.
شاملین کورس، افتخارات عظیم فرهنگی و سیاسی یک ملت بزرگ را در بازار مکاره
سیاست به حراج گذاشته اند. « پایان »